

Roures de can Candeler

Sant Just Desvern

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Camí de can Candeler, 16.
Emplaçament Entre el camí de can Candeler i la baixada del Mas.

Coordenades:

Latitud: 41.388640997029
Longitud: 2.0778026969056
UTM Est (X): 422898
UTM Nord (Y): 4582312

Classificació

Número de fitxa 08221 - 325
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Espècimen botànic
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: Arbre o arbreda d'interès
Observacions protecció: Número AIL-07-2013 del catàleg proposta de l'Ordenança de protecció de l'arbrat i dels espais verds de Sant Just Desvern, proposat com AIL (Arbre d'Interès Local), ordenança aprovada en Ple de l'Ajuntament el 25 de setembre de 2014.
Data aprovació: dj., 25/09/2014 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Sant Just Desvern, Plaça de Jacint Verdaguer, 2, 08960

Fitxes associades:

[Can Candeler](#)

[Pi pinyoner de can Candeler](#)

[Xiprer de can Candeler](#)

Autoria de la fitxa

David Torres Rodríguez - Kuanum

Descripció

7 exemplars de roure (*Quercus cerrioides*) situats al marge del camí de can Candeler a l'altura del número 16, a tocar de la confluència amb la baixada del Mas. L'exemplar més gran fa 8 m. d'alçada, amb un perímetre de tronc de 0,70 m i 8 m de diàmetre de capçada.

De la família de les fagàcies, es caracteritza per una capçada irregular amb branques entortolligades. El tronc és irregular i presenta una escorça esquerpada.

És un arbre caducifoli de fulles simples, alternes, toves, de contorn lobulat i color verd intens a l'anvers i més clares al revers. Floreix d'abril a maig amb flors masculines agrupades en aments i femenines són solitàries. Els fruits són els aglans, allargats pedunculats.

Història

Espècie autòctona mediterrània que actualment és endèmica de la península Ibèrica. Aquesta espècie és una hibridació natural entre *Quercus faginea* i *Quercus pubescens*, que creix en ambients de certa humitat i aguanta bé les baixes temperatures, amb preferència pels sòls calcaris. El mot llatí *Quercus*, que identifica a les diverses espècies de roure, el feien servir els romans per referir-se a totes les diferents espècies de roure, i per extensió, a tots els arbres que produeixen aglans.

La fusta, dura i compacta, ha estat emprada en fusteria, així com per fer foc i carbó. També és una de les fustes més utilitzades per la fabricació de botes per envellir vi i licor. L'escorça s'ha usat tradicionalment per adobar pells, gràcies a la seva riquesa en tanins. Els cecidis o gales dels roures, unes boles produïdes per la posta d'ous d'alguns insectes, també han tingut un aprofitament per fer tints.

Els aglans són comestibles i des d'antic han servit per alimentar el bestiar, especialment el porcí.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE SANT JUST DESVERN (2014). *Ordenança de protecció de l'arbrat i dels espais verds de Sant Just Desvern*.

CABALLERO ARROYO, Cecilia; GUAL DEVESA, Ramon; RUEDA AGUILERA, Ferran (1997). *Arbres de Sant Just Desvern*. Ajuntament de Sant Just Desvern.

Enllaços d'interès:

[Herbari Virtual del Mediterrani Occidental](#)
[Flora Catalana](#)

